

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

S. Antoninus Archiepiscopus Florentinus duobus cæcis inopiam
simula[n]tibus pecuniam pileis insutam aufert, & viro pio verè egenti
confert.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Exenteratam hæc sentiens crumenulam,
 Sextumque victrix fraude, repetijt suos.
 Si mille formis se induisset hæc anus,
 Et mille nummos repperisset se penes
 Werricus, effudisset in aduncas manus.
 „ Oculata non est sancta liberalitas:
 „ Falli præoptat centies, quàm vnum vnicum
 „ Fallere negando, cui negatum haud debuit.
 „ Ne fortè Dominus sit meus, qui opem petat,
 „ Seu petere simulet, fallar & fallar volens,
 „ Aiebat ille, quem caractere aureo
 „ Aere in perenni sempiternæ memoriæ
 „ Sculptit Vetustas iure summum Eleëmona.

*S. Antoninus Archiepiscopus Florentinus
 duobus cæcis inopiam simulantibus pecu-
 niam pileis insutam aufert, & viro pio
 verè egenti confert.*

Ex eius Vitâ.

Bellæ gerebat infulas Florentiæ,
 Qui dictus Antoninus ex Antonio est:
 Pusillus etenim membra vix homulus fuit,
 At sanctitate cellus & scientiâ.

Tum fortè ciues inter, vt frequens solet,
 Vir erat honestæ quispiam propaginis,
 Sed inops, sed arcta cui supellex in lare,
 Et arctior crumena, quodque infaustus,
 Feminea soboles multa, & illa nubilis.

Extrema tandem veritus, at veritus magis
 Scelus

Scelus pudendum, filiarum dedecus,
 Probrum familiae, ad Praesulem supplex adit,
 Ferat ut egeni rebus afflictis opem.

Quid parturiret Christipara faustae rei,
 Praefagus Antoninus, auctor est viro,
 Ut Divae in Aedem se precaturus ferat
 Frequens, frequensque mane primo, vel prius
 Quam mane primo stellae Olympo dent vale.

Hic orbe toto celebris in rarissimis
 Spectatur icon Virginis (vulgo vocant)
 Annuntiatae: Thaumaturgam nuncupo,
 Adeo ipsa crebris inclyta est miraculis.

Is ergo monitis obsequens templum subit,
 Iconi beatae se suasque lacrymans
 Commendat, orans viget, instat obsecrans:
 Quin sancta repetat Adyta, nulla lux abit;
 Quin & frequentet vota, nulla lux abit.
 Inque tandem sperat auditum preces,
 Lacrymasque visum, & collocatum filias.

Nec sua fefellit spes virum. Illo venerat
 Pro more matutinus, & solito magis:
 Nactus etiam tum forte valvas cardini
 Indormientes: supplicabundus filet,
 Precesque tacitas fundit hoc in limine.

En tibi, tenebras inter, aduentant duo
 Tenebriones, quos vel vxor, vel canis,
 Vel aliqua proles ad stipem deduxerat
 Huc corrogandam. Caeci erant mendiculi,
 Qui iam tot annos cum phalange pauperum
 Coire soliti, triuerant haec atria
 Sedendo, non intrando, qui que ineuntium
 Abeuntiumque personantes auribus,

Graphi-

Graphicis inopiam expresserant suam modis.

Foribus propinqui nunc erant: exin domum
Redire iussis ducibus, ipso etiam cane,
Ne arcana prodant, alter alterum sedent
Aduersus, ac deinde se solos rati,
Primas rependunt gratias heræ suæ
(Simulatæ inopiæ) iam diu sibi ac suis
Heræ fideli ac prouidæ, cuius manu,
Cuius ope tantas concatenassent opes,
Quas pileo, quas pallio infutas suo
(Et fortè braccis) nunc haberent abditas.

Exaudiebat noster orans proximè
Secreta cæci verba quæ inter se dabant,
Et quæ dedere porro, pronioribus
Excipere pergit auribus propinquior,
Inter & vtrumque panè medius. Interim
Illi sonorâ vocè, dum nullum vident,
Nullum & verentur arbitrum, sic colloqui.

1. *Cæc* Si, ô Typhle, nosse, quàm mihi, quem nunc
gero,

Galerus auro sit grauis? 2. *Cæc*. Eho tu quoque
Si, Homere, nosse, quàm mihi sudet caput
Bellis sub aureis, quos meo contextui
A summo ad imum, pol doleres, & meo
Pol inuideres. 1. *Cæc*. Dic age tuam per fidem,
Quot capite gestas aureos? 2. *Cæc*. I præ, sequar,
Prior ipse nummos tu tuos ediffere.

Vix hic profari cœperat, cum perleuis
Sonus icit aures; namque vespertilio
Nescio quis auras permeans instreperat.
Siluère derepentè, ne quis conscius
Foret suarum, quas coëgerant, opum.

Pulso

Pulso dein timore, rursus ad suos
 Redeunt galeros & galerorum incolas,
 Quos iam remotis indicant ambagibus.
 1. *Cac.* Non inuidebis, non dolebis, ô Typhle?
 In hocce nido, qui mihi comam tegit,
 Lubens volensque fateor hospitarier
 Malâ coactos arte bis centum aureos.
 2. *Cac.* Gaudeo calefcens in sinu. Aedepol fuit
 Mihi mea melior dextra, quam tibi tua;
 Namque arte parili ter mihi centum dedit
 (Si quæ moneta est vspiam) probissimos.
 Stupebat, & silenter astans Arbitrer
 His indigorum, haud indigorum, fabulis,
 Quid ageret, animi dubius; è vestigio,
 Quo stabat, his adrepat, ac celerrimâ
 Mora nulla dextrâ pileum huius, alterâ
 Alterius aufert, & pede fugit laneo.
 Vterque tegmen capite sensit vt abripi,
 Vtrinque clamor, ac deinde iurgium,
 Et hinc duellum cæcum, & anceps, & graue
 Cooritur inter hosce Scipiadas, sui
 Dum vterque socium pilei rapti reum
 Inculat, auri gratiâ, quod intus est.
 Amboque superos inferos omnes vocant
 Testesque, iudicesque, vindicesque. Sed
 Dum præliantes hos foris templum videt,
 Pugnisque calcibusque sese tundere,
 Et scipiones experiri mutuos,
 Visamus ecquò pileos alius gerat,
 Sartos, refartos, ac refartos centies,
 Intus adipatos & foris, teruncio
 Vix æstimandos, nec leuandos è luto.

Præ-

Præfulis ad aulam rectè adit: huic pileos
 Suffarcinatos pandit, & cur, & quibus
 Hos eripuerit. Ilicet mensâ super
 Euiscerantur, quodque stupeas, aurei
 Aeruginosi, mucidi, olidi, ast aurei
 Puri atque puti, queis nec hilum scoriæ,
 Bis inde centum depluunt, & depluunt
 Ter inde centum, fictæ inopiæ filij.

Id grauius Antoninus indignans, iubet
 Coram aduocari cæca mendicabula,
 Vixdum à querelis & probris paufantia.
 Vtrique tuber ictibus totum est caput,
 Aterque toto depluit naso cruor.
 Solo ergo veniunt pileati pallio.

Quid tam maligno manè Præful se velit,
 Mirantur; ominantur egregiam stipem,
 Sed ô galeris perditis numquam parem!

Hic audière, quæ meriti erant, nomina:
 Fuci maligni, sanguisugæ pauperum,
 Digni in triremes destinari pallidas,
 Et dedolari terga fustuario.

Tandemque capita perliti hoc lixiuio,
 Post aciora in fictam inopiam fulmina,
 Domum remissi, & pauperum subsellijs
 Carere iussi, ni velint & pallia
 Exenterari, & egentioribus dari
 Fors delitescens pallijs peculium.

Muti recedunt, veriti id infortunium,
 Præterque paucos aliquod in solatium,
 Haud redditi illis aurei, sed pilei
 Extis inanes, ac adipe solo graues.
 Fert collocandis filiabus lætior

Delator

Delator aurum, gratijs Antistiti
 Reuerenter actis. Antè sed relegens iter
 In Thaumaturgæ Virginis diuos lares,
 Huic, secundùm Numen, acceptam refert
 Dotem suarum. Suggestente sic Deo,
 Has potuit Antoninus iniustas opes
 Eripere egentùm depeculatoribus,
 Et merito, egenas vt redirent in manus.
 Hoc erat, acerbam quod periclitantium
 Sollicita patris atque natarum vicem,
 Tunc parturierat Christipara faustæ rei.

*Theobaldus Largus Campania Comes in-
 opia duarũ virginum nobilium subuenit.*

Ex P. Binet de Purgat. cap. 8.

Theobaldus olim Gallicæ Campaniæ
 Potens Dynastes imperabat; is suas
 Opes inopibus erogarat largiùs
 Plenis quod aiunt trimodijs. Hinc nobile
 Agnomen illi vulgus indigentium
 Dedere Largus. Fortè nobilium grege
 Satellitumque cinctus haud modicâ manu,
 Captare matutinus auram cœperat,
 Cum genibus adpressum suis sensit virum,
 Virum, vt ferebat indoles, non è luto,
 Non è minorum gentium subsellijs:
 Frons ipsa stirpis celsioris arx erat.
 Amicula ne vel ima nobilitas erant.
 Ensem gerebat sub fago breuiusculo
 Pensilis ab humero baltheus, sed peructus,

Sub-